

ชื่อเสียง

ผู้เข้าร่วมจะลองคิดว่าข้อมูลที่ทุกคนสามารถเห็นได้ทางออนไลน์จะมีส่วนทำให้คนอื่นคิดเกี่ยวกับตัวเองอย่างไรบ้าง ผู้เข้าร่วมจะต้องระบุผู้รับสารสำหรับการสื่อสารทางออนไลน์แต่ละประเภท พิจารณาข้อมูลที่ต้องการให้แสดงเมื่อมีผู้ค้นหาชื่อของตัวเอง และเรียนรู้วิธีต่างๆ ในการตอบสนองต่อเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับตัวเองที่ไม่ชอบ

เนื้อหา

คุณควรทำอย่างไร ใบบงาน

ใครบ้างที่รู้ความลับของคุณ

ส่วนที่ 1

บอกนักเรียนของคุณ

คุณมีความลับอะไรเกี่ยวกับตัวคุณ นึกถึงความลับนี้ไว้
คุณไม่จำเป็นต้องแชร์ความลับนี้กับคนอื่นหรือเขียนความลับนี้ลงในกระดาษ

คราวนี้ให้ตอบคำถามเหล่านี้ในใจ อย่าพูดหรือเขียนคำตอบออกมา

1. มีกี่คนในห้องนี้ที่รู้ความลับนี้
2. มีคนในละแวกบ้านของคุณที่รู้ความลับนี้กี่คน
3. มีคนที่คุณไม่เคยพบหน้าทีรู้ความลับนี้กี่คน

ตอนนี้

ลองนึกดูว่าคุณต้องเขียนความลับนี้ลงในกระดาษและจะมีคนหนึ่งในกลุ่มนี้ได้อ่านความลับ
จากนั้น ให้ตอบคำถามต่อไปนี้เพิ่มเติม โดยตอบในใจเท่านั้น ไม่ต้องพูดหรือเขียนออกมา
หลังจากเวลาผ่านไปหนึ่งอาทิตย์...

1. มีกี่คนในห้องนี้ที่ตอนนี้ น่าจะรู้ความลับนี้แล้ว
2. มีคนในละแวกบ้านของคุณกี่คนที่ตอนนี้ น่าจะรู้ความลับนี้แล้ว
3. มีคนที่คุณไม่เคยพบหน้าทีตอนนี้ น่าจะรู้ความลับนี้แล้ว

ส่วนที่ 2

บอกนักเรียนของคุณ

คุณต้องมองผู้ที่น่าจะรู้ความลับหรือข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับตัวคุณว่าเป็น “ผู้รับสาร” ของข้อมูลนั้น

เมื่อคุณเข้าใจว่าผู้รับสารของคุณคือใคร ก็จะช่วยให้ตัดสินใจได้ง่ายขึ้นว่าคุณรู้สึกสบายใจที่จะ
แชร์ข้อมูลใดหรือข้อมูลใดที่ไม่ต้องการแชร์กับผู้อื่น
ผู้รับสารอาจประกอบไปด้วยคนหนึ่งคนหรือคนหนึ่งกลุ่มที่สามารถเข้าถึงข้อมูลบางอย่างได้

เทคโนโลยีใหม่ๆ ในปัจจุบันทำให้ผู้รับสารเพิ่มจำนวนได้รวดเร็วมาก

เนื่องจากผู้รับสารอาจเพิ่มจำนวนได้อย่างรวดเร็ว

การที่คุณจะทราบหรือจำกัดผู้รับสารของข้อมูลและกิจกรรมออนไลน์ของคุณจึงเป็นเรื่องยาก
หรืออาจเป็นไปได้เลย แม้การที่ผู้รับสารขยายขนาดได้อย่างรวดเร็วจะเป็นสิ่งที่ดีเมื่อคุณต้องก
ารแชร์ผลงานกับคนจำนวนมาก

แต่หากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับข้อมูลที่คุณต้องการเก็บไว้เป็นส่วนตัวก็คงจะไม่ใช่ว่าเรื่องดี

น่าเสียดายที่ข้อมูลส่วนตัว โดยเฉพาะข้อมูลที่นำอายุ มักจะทำให้ผู้คนที่เห็นมันได้เห็น ดังนั้น เมื่อข้อมูลประเภทนี้หลุดออกไปในโลกออนไลน์แล้ว การควบคุมผู้ที่เห็นเนื้อหานี้ได้จึงเป็นเรื่องที่ท้าทายมาก

เมื่อใดก็ตามที่คุณแชร์ข้อมูลทางออนไลน์ (แม้แต่การแชร์ข้อมูลโดยตรงกับบุคคลหนึ่ง เช่น ทางข้อความตัวอักษรหรือข้อความส่วนตัว) คุณควรเตรียมรับมือกับความเป็นไปได้ที่ข้อมูลดังกล่าวอาจได้รับการเผยแพร่ออกไปไกลเกินขอบเขตของผู้รับสารที่คุณต้องการให้ทราบข้อมูล

ส่วนที่ 3

ถามนักเรียนของคุณ

เมื่อคุณโพสต์การอัปเดตสถานะ รูปภาพ หรือข้อมูลอื่นๆ บนโซเชียลมีเดีย ผู้รับสารเป้าหมายของคุณคือใคร

ผู้รับสารนี้ขึ้นอยู่กับแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียหรือไม่ หรือขึ้นอยู่กับบริบท

บอกนักเรียนของคุณ

การตั้งค่าความเป็นส่วนตัวและแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียที่คุณเลือกจะเป็นตัวกำหนดผู้รับสารของคุณ แต่คุณสามารถกำหนดผู้รับสารให้มีเพียงเพื่อนสนิท/ผู้ติดตาม/คนรู้จัก หรืออาจขยายขอบเขตของผู้รับสารให้กว้างพอที่จะรวมถึงทุกคนที่ใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย นั้น หรือทุกคนที่ค้นหาคุณทางออนไลน์ได้ แต่ไม่ว่าผู้รับสารจะเป็นใคร ข้อมูลก็อาจถูกคัดลอกและนำไปโพสต์ที่อื่นได้ และอาจมีคนถ่ายรูป/ถ่ายภาพหน้าจอของเนื้อหา หรืออาจมีการแชร์ข้อมูลผ่านการสนทนาแบบพบหน้าและการสนทนาทางออนไลน์ได้

ถามนักเรียนของคุณ

ใครที่เป็นผู้รับสารเป้าหมายเมื่อคุณเพิ่มเนื้อหาลงบนโซเชียลมีเดีย

ตัวอย่างเช่น ใครที่เป็นผู้รับสารเป้าหมายเมื่อคุณโพสต์ลงบนไทม์ไลน์บน Facebook ของคนอื่น หรือเมื่อคุณเพิ่มเนื้อหาลงในบัญชีผู้ใช้โซเชียลมีเดียของคนอื่น (เช่น โดยการแสดงความคิดเห็นต่อรูปภาพหรือแท็กคนเหล่านั้นในโพสต์หรือรูปภาพ เป็นต้น)

บอกนักเรียนของคุณ

ผู้รับสารเป้าหมายนี้จะขึ้นอยู่กับที่ตั้งค่าความเป็นส่วนตัวของทั้งคุณและคนเหล่านั้น แต่บ่อยครั้งที่เนื้อหาดังกล่าวจะแสดงต่อเพื่อน/ผู้ติดตาม/คนรู้จักของอีกฝ่าย ซึ่งรวมถึงผู้ที่คุณไม่รู้จัก เช่น สมาชิกในครอบครัวหรือผู้บริหาร/ครูอาจารย์ที่โรงเรียนของอีกฝ่าย

ถามนักเรียนของคุณ

เมื่อคุณส่งสาร (เช่น ข้อความ อีเมล ข้อความส่วนตัว/ข้อความส่งตรงบนโซเชียลมีเดีย) ใครคือผู้รับสารเป้าหมายของคุณ

บอกนักเรียนของคุณ

ผู้รับสารคือผู้ที่คุณส่งสารนี้ถึง แต่โปรดระมัดระวังเนื่องจากอาจมีผู้อื่นเห็นสารนี้ด้วย

ถามนักเรียนของคุณ

บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ที่คุณส่งสารให้สามารถเข้าถึงสารของคุณได้อย่างไร

[วิธีที่เป็นไปได้รวมถึงผ่านรูปภาพ/ภาพหน้าจอ การส่งต่อ และการแชร์สารผ่านการพูดคุยทางโทรศัพท์]

กรณีใดที่การเข้าถึงผู้รับสารที่มีจำนวนมากกว่าอาจมีประโยชน์ [ตัวอย่างที่เป็นไปได้ เช่น เมื่อต้องการเผยแพร่สารไปยังผู้รับสารกลุ่มใหญ่ การระดมผู้คน และการสร้างการรับรู้]

กรณีใดที่การเข้าถึงผู้รับสารที่มีจำนวนมากกว่าที่ตั้งใจอาจทำให้เกิดปัญหาได้

[การแชร์สารเกินขอบเขตผู้รับสารที่ต้องการอาจสร้างปัญหาให้คุณ สร้างความอับอาย หรือทำให้คุณเสื่อมเสียชื่อเสียงได้]

มีสถานการณ์ใดบ้างที่การรักษาภาพลักษณ์ที่ดีในโลกออนไลน์อาจเป็นสิ่งสำคัญ

[ตัวอย่างที่เป็นไปได้ เช่น การสมัครเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย การสมัครงาน และการหาเพื่อนใหม่]

การทำความเข้าใจชื่อเสียงของคุณ

ส่วนที่ 1

ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

เลือกบุคคลสาธารณะ (เช่น บุคคลในวงการเพลงและ/หรือภาพยนตร์ [ภาพยนตร์/โทรทัศน์] นักการเมือง ผู้นำทางธุรกิจ) ที่ผู้เข้าร่วมน่าจะคุ้นเคย ค้นหาชื่อของบุคคลดังกล่าวใน Google หรือโปรแกรมค้นหาอื่นๆ แล้วพิจารณาผลการค้นหาที่ปรากฏขึ้นมา 2-3 รายการร่วมกับผู้เข้าร่วม (โปรดแสดงผลการค้นหาบนหน้าจอ) นอกจากนี้ให้สำรวจตัวตนบนโซเชียลมีเดียของบุคคลสาธารณะรายนี้ด้วย หลังจากใช้เวลา 2-3 นาทีในการสำรวจ ให้ผู้เข้าร่วมสองคนสวมบทบาทเป็นบุคคลสาธารณะและแฟนคลับแล้วจำลองการโต้ตอบระหว่างทั้งสองขึ้นมา

ถามนักเรียนของคุณ

_____ จะรู้สึกอย่างไรเมื่อพบผู้ที่รู้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเป็นอย่างมาก

บุคคลนี้จะรู้สึกอย่างไรหากข้อมูลนั้นไม่ถูกต้อง

มีกี่คนที่สามารถเข้าถึงข้อมูลนี้ของ _____ ได้

_____ จะควบคุมข้อมูลที่เข้าถึงได้ทางออนไลน์เกี่ยวกับตนได้อย่างไร

ส่วนที่ 2

บอกนักเรียนของคุณ

ผู้คนที่คุณพบจะใช้โปรแกรมค้นหาเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณ สิ่งที่พวกเขาพบไม่ว่าจะดีหรือร้าย จะส่งผลต่อความคิดเห็นที่พวกเขามีต่อคุณ หากคุณต้องการควบคุมความคิดเห็นที่พวกเขามีต่อคุณ การทราบข้อมูลที่พวกเขาน่าจะเห็นถือเป็นสิ่งสำคัญ

ผู้คนเหล่านี้รวมถึงนายจ้างและเจ้าหน้าที่คัดเลือกผู้สมัครของโรงเรียน/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัยในอนาคตของคุณ เจ้าหน้าที่คัดเลือกผู้สมัครอาจไม่แจ้งผู้สมัครว่าพวกเขาค้นหาชื่อผู้สมัครทางออนไลน์หรือไม่และ/หรือนำข้อมูลที่ตนพบทางออนไลน์มาใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการรับผู้สมัครเข้าศึกษาหรือไม่

ส่วนที่ 3

ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

ให้ผู้เข้าร่วมจับคู่กัน

บอกนักเรียนของคุณ

ระดมความคิดเพื่อระบุสามสิ่งที่คุณต้องการให้ปรากฏเมื่อมีผู้ค้นหาชื่อของคุณใน Google/ทางออนไลน์ คุณคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะปรากฏในผลการค้นหาจริงๆ มากน้อยเพียงใด

แชร์กับคู่ของคุณ

ถามนักเรียนของคุณ

คุณและคู่ของคุณพบอะไรบ้าง

ยกมือขึ้นหากคุณสามารถค้นหาชื่อของตัวเองใน Google/ทางออนไลน์แล้ว คุณเห็นอะไรบ้าง คุณพบรูปอะไรบ้าง คุณจะสามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง หรือผู้อื่นในโลกนี้ที่มีชื่อเดียวกันกับคุณ

1. หากผู้เข้าร่วมมีชื่อที่พบเห็นได้ทั่วไป ขอให้ผู้เข้าร่วมเพิ่มข้อมูลในการค้นหา เช่น ชื่อเมืองเกิดหรือชื่อโรงเรียน

นอกจากนี้คุณยังสามารถขอให้ผู้เข้าร่วมค้นหาเกี่ยวกับตัวเองใน Google/ทางออนไลน์ระหว่างกิจกรรมได้หากคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์มือถือมีอินเทอร์เน็ต

ถามนักเรียนของคุณ

เมื่อคุณค้นหาชื่อของตัวเองใน Google/ทางออนไลน์ ให้ถามสามคำถามดังต่อไปนี้:

1. ผลลัพธ์ลำดับแรกๆ มีอะไรบ้าง
2. คุณสบายใจกับข้อมูลนี้หรือไม่
3. ผลลัพธ์อื่นๆ บ่งบอกตัวตนของคุณในฐานะบุคคลหนึ่งอย่างไร ไม่ว่าจะป็นในฐานะนักเรียน หรือในฐานะพนักงาน

ผู้ที่ไม่เคยรู้จักคุณมาก่อนน่าจะพัฒนาความประทับใจที่มีต่อคุณแบบใดหลังจากเห็นผลลัพธ์เหล่านี้ ความประทับใจใดที่พวกเขาอาจมีต่อคุณหากคลิกและอ่านข้อมูลที่อยู่ในผลลัพธ์ลำดับแรกๆ นี้

การตอบสนองต่อข้อมูลที่ซับซ้อน

ส่วนที่ 1

ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

แจกเอกสาร “คุณควรทำอะไร”: ใบงานสำหรับผู้เข้าร่วม ให้ผู้เข้าร่วมจับคู่กัน ให้ผู้เข้าร่วมพูดคุยกันเกี่ยวกับสถานการณ์บนแผ่นงานแล้วคิดกลยุทธ์/วิธีแก้ปัญหาขึ้นมาสองข้อสำหรับแต่ละสถานการณ์ และลองนึกถึงผลที่อาจตามมาจากการกระทำของตน ให้เวลาผู้เข้าร่วมระดมความคิด 15 นาที

ถามนักเรียนของคุณ

คุณจะทำอย่างไรเมื่อมีผู้โพสต์เนื้อหาเกี่ยวกับคุณที่คุณไม่ชอบและ/หรือรู้สึกที่ไม่เหมาะสมในบริบทนั้น

สิ่งใดที่คุณควรพิจารณาก่อนโพสต์เนื้อหาเกี่ยวกับผู้อื่น

การตอบสนองต่อข้อมูลเชิงลบ

ส่วนที่ 1

ถามนักเรียนของคุณ

หากคุณพบข้อมูลเชิงลบเกี่ยวกับตัวเองขณะค้นหาชื่อของคุณทางออนไลน์ (เช่น ผ่านโปรแกรมการค้นหาหรือบนโซเชียลมีเดีย) คุณสามารถดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวได้หรือไม่

ลองยกตัวอย่างเนื้อหาที่คุณอาจไม่ต้องการให้ผู้อื่นเห็น

ส่วนที่ 2

บอกนักเรียนของคุณ

หากคุณพบเนื้อหาทางออนไลน์เกี่ยวกับตัวคุณที่คุณไม่ชอบ คุณสามารถจัดการกับเนื้อหานั้นได้หลายวิธี โดยขึ้นอยู่กับบริบทและประเภทของข้อมูล รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ด้วย

วิธีแรกคือการ “ให้ข้อมูลโต้แย้ง (Counter-Speech)” ซึ่งหมายถึงการดึงความสนใจ/ทำให้ผู้อื่นเห็นเรื่องราวดีๆ เกี่ยวกับตัวคุณมากกว่าโดยการสร้างและจัดการเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นตัวคุณในแง่บวกที่ดี คุณสามารถให้ข้อมูลโต้แย้งได้โดยการสร้างตัวตนบนโซเชียลมีเดีย (หากเหมาะสม) สร้างบล็อกหรือจดทะเบียนเว็บไซต์โดยใช้ชื่อของคุณ เป็นต้น

วิธีที่สองประกอบไปด้วยมาตรการหลายๆ อย่างในการลบเนื้อหาเชิงลบนั้นออก ตัวอย่างเช่น:

1. หากคุณเห็นเนื้อหาที่คุณไม่ชอบ (เช่น รูปที่มีคุณอยู่ในนั้น) คุณอาจลองติดต่อผู้ที่โพสต์เนื้อหานั้นโดยตรง (โดยเฉพาะบนโซเชียลมีเดียและ/หรือแอฟริบส่งข้อความ) เพื่อขอให้ผู้โพสต์ลบเนื้อหานั้นออกได้
2. นอกจากนี้ แพลตฟอร์มหลายแพลตฟอร์มยังให้คุณสามารถรายงานข้อมูลที่คุณรู้สึกว่าการละเมิดหรือไม่น่าสนใจได้ เช่น เนื้อหาที่แสดงภาพลักษณ์ของคุณในแง่ลบ/ไม่น่าพึงใจ (เช่น รูปภาพ วิดีโอ โพสต์ที่มีข้อความเป็นหลัก) เนื้อหาที่ไม่ควรปรากฏบนแพลตฟอร์มนั้น (เช่น เนื้อหาที่ดูหยาบคาย รุนแรง หรือไม่ได้รับอนุญาต) หรือเนื้อหาที่น่าจะเป็นการหลอกลวง เป็นต้น จากนั้นแพลตฟอร์มจะทำการตรวจสอบเนื้อหาดังกล่าวว่าจะละเมิดข้อกำหนดในการให้บริการและบรรทัดฐานของชุมชนหรือไม่
3. ในบางกรณี คุณอาจใช้วิธีการทางกฎหมาย เช่น การฟ้องร้องในศาลได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอำนาจศาลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (เช่น ในกรณีที่มีการละเมิดความเป็นส่วนตัวหรือการกล่าวหาความเท็จที่ทำให้บุคคลเสื่อมเสียชื่อเสียง)
4. บางประเทศมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดให้แพลตฟอร์มต้องนำเนื้อหาบางประเภทที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายออกเมื่อได้รับการแจ้งเตือน [เช่น

รัฐบัญญัติการบังคับใช้กฎหมายด้านเครือข่ายในประเทศไทย]

5. โปรดทราบว่าบางครั้งการพยายามระงับ/ลบ/แก้ไขเนื้อหาอาจทำให้เนื้อหานั้นกลายเป็นจุดสนใจมากกว่าเดิมโดยไม่ได้ตั้งใจ

ส่วนที่ 3

บอกนักเรียนของคุณ

นอกจากนี้ ผู้ที่อาศัยอยู่ในสหภาพยุโรป (European Union: “EU”) ยังมี “สิทธิที่จะลบล้าง (Right to Erasure)” หรือที่รู้จักกันมากกว่าในชื่อ “สิทธิที่จะถูกลืม (Right to be Forgotten)” อีกด้วย (สิทธินี้จะมีผลบังคับใช้แม้ในยามที่บุคคลเดินทางหรืออาศัยอยู่นอกสหภาพยุโรป) ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (General Data Protection Regulation: “GDPR”) ผู้ที่อาศัยอยู่ในสหภาพยุโรปสามารถขอให้ “ผู้ควบคุมข้อมูล (Data Controller)” ลบข้อมูลบางประเภทเกี่ยวกับตนได้ (“ผู้ควบคุมข้อมูล” คือธุรกิจ ผู้คน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และบุคคลอื่นที่ทำหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณ)

มีเหตุผลหกข้อที่ทำให้ประชากรของสหภาพยุโรปสามารถขอลบข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองได้ โดยเหตุผลแต่ละข้อจะครอบคลุมสถานการณ์ที่ต่างกันไป ตัวอย่างเช่น เหตุผลข้อหนึ่งที่ทำให้สามารถขอลบข้อมูลได้คือการที่ข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้นั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ “เด็ก” ที่ภายหลังตัดสินใจว่าการแชร์ข้อมูลนี้มีความเสี่ยงมากเกินไป เหตุผลนี้พบได้บ่อยมาก อาจมีเหตุผลนับไม่ถ้วนที่อาจทำให้บุคคลอายุ 25 ปีตัดสินใจลบข้อมูลที่ตนแชร์ไว้ตอนอายุ 16!

แต่สิทธิในการลบล้างนี้ก็มีข้อจำกัดสำคัญๆ อยู่เช่นกัน มีเหตุผลห้าข้อที่ทำให้คำขอลบข้อมูลถูกปฏิเสธ เช่นเดียวกับเหตุผลในการขอลบข้อมูล เหตุผลในการปฏิเสธคำขอมักมีมากมายและครอบคลุมสถานการณ์หลากหลายรูปแบบ เราจะพูดถึง “การปกป้องสิทธิด้านเสรีภาพในการพูด” ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญข้อหนึ่งในการปฏิเสธคำขอเพิ่มเติมในอีกไม่ช้า

GDPR มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2018 ยิ่งเวลาที่ GDPR มีผลบังคับใช้ผ่าน ไปนานเท่าไร เราก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิในการลบข้อมูลของตนของประชากรในสหภาพยุโรปมากขึ้นเท่านั้น รวมถึงการตอบสนองของบริษัท เจ้าหน้าที่ของรัฐ และบุคคลอื่นด้วย

งาน

ส่วนที่หนึ่ง

งาน

ตัวเลือกที่ 1 สำหรับผู้เข้าร่วมที่มีอายุ 13-15 ปี:

บอกนักเรียนของคุณ

หลังจากที่เราได้พูดคุยกันไปแล้วว่าข้อมูลออนไลน์แบบสาธารณะส่งผลต่อความคิดเห็นที่เรามีต่อผู้อื่นอย่างไร ตอนนั้นก็ใช้เวลาหาสิ่งที่คุณเพิ่งเรียนรู้ไปมาใช้แล้ว

ระหว่าง 30 นาทีถัดไปนี้ ให้แต่ละคนเข้าร่วมกิจกรรมต่อไปนี้:

1. เลือกบุคคลสาธารณะ (เช่น บุคคลในวงการเพลงและ/หรือภาพยนตร์ [ภาพยนตร์/โทรทัศน์] นักการเมือง ผู้นำทางธุรกิจ)
2. ค้นหาข้อมูลแบบสาธารณะเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวทางออนไลน์ และอธิบายเป็นย่อหน้าสั้นๆ ถึงวิธีที่ข้อมูลนี้ส่งผลต่อความคิดเห็นที่เรามีต่อบุคคลดังกล่าวได้อย่างไรบ้าง
3. หากคุณสามารถให้คำแนะนำแต่ละคนสี่อย่างเกี่ยวกับเนื้อหาที่พร้อมใช้งานทางออนไลน์แตกต่างกันไป (เช่น ข้อกำหนดในการเปลี่ยนแปลงในการตั้งค่าความเป็นส่วนตัว การเปลี่ยนแปลงกลุ่มเป้าหมาย การเปลี่ยนแปลงแก่นของเนื้อหา) และ/หรือเนื้อหาที่ใช้ไม่ได้ทั้งหมด (เช่น ลบทิ้ง นำออก) เพื่อปรับปรุงวิธีแสดงตัวตน/วิธีที่คนอื่นรับรู้เกี่ยวกับเราทางออนไลน์ได้ คำแนะนำเหล่านั้นจะมีอะไรบ้าง

ตัวเลือกที่ 2 สำหรับผู้เข้าร่วมที่มีอายุ 16-18 ปี:

สมมติว่าคุณอาศัยอยู่ในประเทศที่ไม่มีสิทธิ์ที่จะถูกลิขิต ลองนึกถึงข้อโต้แย้ง 2-3 ข้อที่คุณสามารถนำมาใช้เพื่อสนับสนุนให้ประเทศดังกล่าวนำสิทธิ์นี้มาใช้ได้ โปรดระบุข้อโต้แย้งต่อจุดยืนของคุณที่น่าจะมีน้ำหนักมากที่สุดที่น่าจะเป็นไปได้มา 2-3 ข้อด้วย

หมายเหตุ: มีบางประเทศที่ให้สิทธิ์ด้านเสรีภาพในการพูดหรือสิทธิ์ในการสื่อสารแนวคิดแก่พลเมืองของตนโดยไม่มีการโต้ตอบหรือปิดกั้นจากรัฐบาล คุณคิดว่า “สิทธิ์ที่จะลบสิ่ง” หรือ “สิทธิ์ที่จะถูกลิขิต” จะมีผลอย่างไรในประเทศที่มีสิทธิ์ด้านเสรีภาพในการพูดนี้ด้วย กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในสหภาพยุโรประบุไว้ว่าไม่ควรนำ “สิทธิ์ที่จะลบสิ่ง” มาใช้หากการลบข้อมูลออกเป็นการกีดกันไม่ให้พลเมือง “ใช้สิทธิ์ด้านเสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพด้านข้อมูลข่าวสาร” คุณพอนึกถึงสถานการณ์ที่บุคคลหนึ่งต้องการให้ลบข้อมูลส่วนตัวของตนออก แต่อีกบุคคลหนึ่งแย้งว่าการลบข้อมูลออกเป็นการละเมิดสิทธิ์ด้านเสรีภาพในการพูดของตนออกบ้างไหม (เช่น นักเรียนคนหนึ่งเขียนบล็อกที่มีข้อมูลที่ไม่น่าพึงใจเกี่ยวกับครูคนหนึ่ง หลังจากนั้นก็นักเรียนรายนี้ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนของครูแล้ว ครูต้องการให้ลบโพสต์นั้นออกเนื่องจากข้อมูลดังกล่าวไม่มีความเกี่ยวข้องอีกต่อไป แต่นักเรียน

อ้างสิทธิ์ด้านเสรีภาพในการพูดเพื่อพูดถึงประสบการณ์ด้านการศึกษาในอดีตของเธอต่อสาธารณะ)

ใช้เวลาผู้เข้าร่วม 30 นาที เพื่อทำงานนี้ให้เสร็จสิ้น